

9057

Gostinstvo
Turizem
Trgovina
d.o.o.

Kersnikova 11, 63320 Velenje
tel.: (063) 855-336
fax: (063) 855-350

NUDMO VSE VRSTE GOSTINSKIH
STORITEV IN SE PRIPOROČAMO

KMETIJSKA ZADRUGA ŠALEŠKA DOLINA
Š O Š T A N J, Trg svobode 12

VAS VABI

V S V O J E M E S N I C E :

- MESNICA ŠALEK PRI PRISLANU
- MESNICA Z DELIKATESO - TOMŠIČEVA 10 B
- MESNICA ŠOŠTANJ ZA KAJUHOVIM-DOMOM.

NA DELOVNI ENOTI VELENJE - TURN PA LAHKO KUPITE JABOLKA
VSAK DAN OD 12.00 DO 16.00 URE, RAZEN SOBOTE, PRAZNIKOV IN
NEDELJE.

NAPOVEDNIK

stran 2

Razpisa Občine Šoštanj

Dodelitev socialnih stanovanj

stran 4

Kmečka opravila

Prireditve po naših krajih

strani 6

Padlo je 150000 domin

Zanimiv konjiček Gorazda Glinška

stran 6

Raziskovalni tabor '96

Odkrivanje skrivnosti Belih Vod

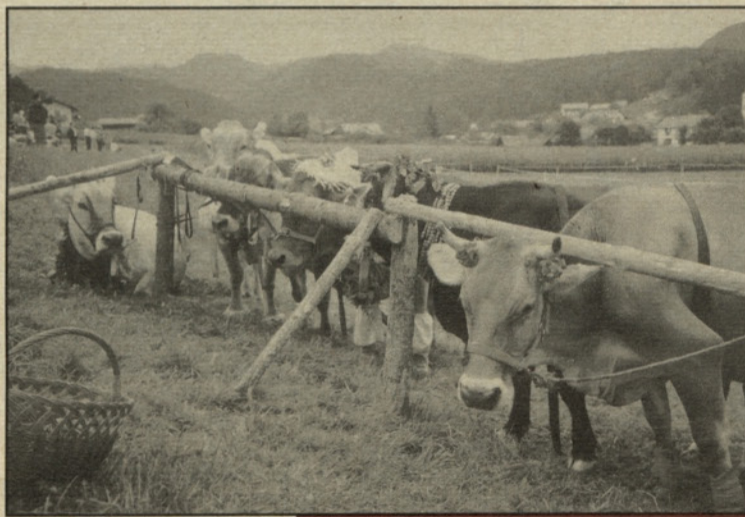
Uvodnik

Skoraj polovica avgusta je že za nami, pa se je poletno vreme šele prav pričelo. Letos so organizatorji najrazličnejših družabnih prireditev poskrbeli, da so se v domačem okolju dobro zabavali tudi vsi tisti, ki si niso privoščili počitnic na morski obali ali kje drugje. Skoraj ni bilo nedeljskega popoldneva, ki bi se pozno v noč ne končalo z veselico. Pred tem pa - kot da bi se Slovenci končno zavedli, kako pomembna je za naš narodni obstoj narodopisna dediščina in da ni prav nič narobe, če poudarjamo naše kmečke korenine - so obiskovalci skoraj vseh takšnih prireditev lahko spoznali kmečka opravila in ročne obrti, ki so v modernih industrijskih časih že skoraj izginila v pozabo, saj so jih nadomestili stroji. Odstiranje tančic v življenju naših prednikov in odkrivanja naravnih značilnosti pokrajine so se letos že

drugič lotili na raziskovalnem taboru v Belih Vodah. In če so mladi raziskovalci preživeli nekaj dni v sožitju z naravo, se je v tem mesecu kar nekajkrat pokazalo, da narava in človek - čeprav je njun obstoj medsebojno pogojen in odvisen - nista več prijatelja. Skoraj ob vsakem poletnem neurju so potoki in reke prestopili svoje bregove. Neusmiljen veter in dež sta ponovno vzpodbudila plazove in drsenje zemeljskih plasti. Potem se je naravi nesramno maščevala industrijska tehnologija - odprtje zapornic je povzročilo pomor rib v Paki. Pogled na "mrtvo" reko je ponovno izpostavil vprašanje o premoči človeka nad naravo. Boj za sožitje z naravo je v našem okolju že postal način življenja. Preteklo pa bo še mnogo časa, da bomo našli odgovor na vprašanje: *Smo sposobni obnoviti porušeno ravnovesje?*

Uredništvo

Kravje dirke v Gaberkah

Zaradi tekmovalk na sliki se je prejšnjo nedeljo v Gaberkah zbralo veliko navijačev, ki so jih vzpodbujali na sprinterski tekmi.

Prireditve so popestrili prikazovalci ročnih spretnosti. Ivan Andrej plete pletarje iz naravnih materialov.

POMOR RIB V PAKI

Neljub dogodek, ki ga je industrija prizadejala naravi, se je zgodil 6. avgusta v strugi reke Pake. Ko so v termoelektrarni zaradi "viškov vode" odprli jez, je močan vodni tok dvignil velike količine posedenega mulja. Le-ta se je odtekel vse do izliva v Savinjo. Že okoli 12.30 ure so ribiči in stanovalci neposredno ob Paki zaskrbljeni opazili veliko število mrtvih rib, ki jih je tok reke nosil s seboj. Na kraj dogodka so takoj prišli inšpektor pristojne republiške komisije, predstavniki Inštituta za varstvo okolja Maribor, Regijskega centra za obveščanje pri Upravi za obrambo iz Celja, Policija in še nekaj predstavnikov organov za posredovanje ob ekoloških nesrečah.

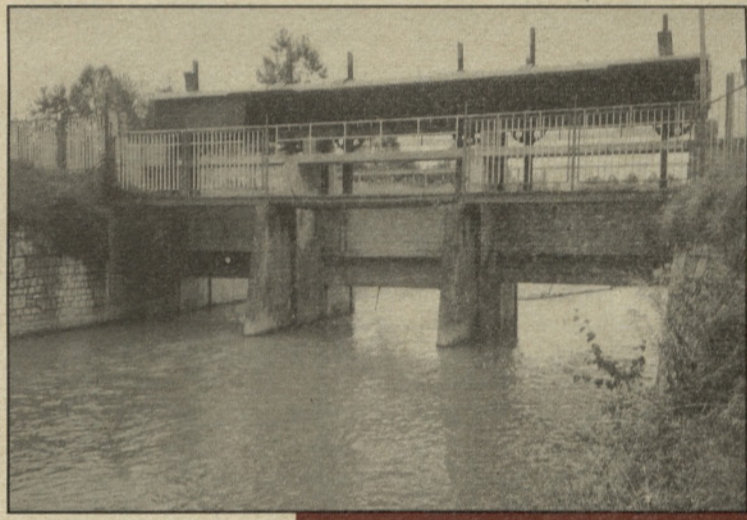
Ugotovili so, da so ribe pomrle verjetno zaradi zadušitve v onesaženi vodi. Po prvih ocenah naj bi poginilo 3000 rib, največ podusti in krapov.

Gospod Drago Meh, predsednik Ribiške družine Paka, je dva tedna po pomoru rib povedal, da je bila ob tem izrednem dogodku reka tako gosta, da je bilo nemogoče oceniti natančno število mrtvih rib. Danes Inštitut za varstvo okolja Maribor še ni posredoval svežih podatkov. Povzročitelj še tudi ni znan. Življenje se v reko počasi vrača. V strugi Pake so opazili več rib, ki so se vrnile iz spodnjega dela reke.

Ribiči predvidevajo, da se bo stanje normaliziralo v desetih mesecih, čeprav družina sama nima sredstev za nabavo mladice. Upajo seveda, da bo stroške naselitve rib deloma kril tudi povzročitelj.

Z zaprtim krogotokom pepelne brozge je reka Paka nudila ribam že kar dobro zavetišče. Kdo je kriv za pomor rib, bodo vsekakor raziskali pristojni organi.

Potreben pa bo tudi odgovor na vprašanje, kolikokrat se bodo podobne stvari še ponavljale.

Zapornice na Paki pri Termoelektrarni Šoštanj

Šoštanjski poletni utrip

V poletnih mesecih se je veliko Šoštanjčanov odpravilo zdoma. To je bilo čutiti tudi v mestu, ki je samevalo.

Najbolj pogumni so se tudi v bolj hladnih popoldnevih namakali v bazenu, ostali pa so lahko posedeli na nanovo postavljenih klopetih, ki v središču mesta nudijo prijeten prostorček za počitek in klepet.

L I S T

V OBČINI ŠOŠTANJ ZOPET NEURJE

V poletnih mesecih je našo občino zopet prizadelo neurje. Zaradi močnega deževja se je 3. julija ob 00.30 s "tihim alarmom" alarmiralo Gasilsko društvo Šoštanj - mesto ter poveljnik Civilne zaščite občine Šoštanj. Zaradi nepravilne ureditve vodne struge Toplice, sta bili poplavljeni dve hiši v naselju

Florjan. Ko so gasilci hoteli oviro vodotoka odstraniti, jim je to onemogočil tamkajšnji domačin. Pomagala ni niti odredba poveljnika CZ, zato je bila potrebna pomoč organov UJV. Če bi gasilci lahko ukrepali že ob prihodu, bi voda zagotovo ne dosegla omenjenih stanovanjskih hiš. Obenem je voda poplavela tudi kletne prostore dveh stanovanj-

skih blokov tik ob reki Paki. Stanovalci so tako utrpeli materialno škodo. Po njihovem mnenju je voda (v višini 120 cm) vdrla iz kolektorja komunalnih vod. Zaradi neprestanega dotekanja so gasilci v jutranjih urah s črpanjem odnehali. Nedaleč stran je veliko škodo utrpel tudi lastnik individualne hiše, ki mu je voda uničila večje število

gospodinjske opreme ter stvari, ki jih je hranil v kleti. Bregove je zopet večkrat prestopila Velunja ter s tem povzročila plazenje obrežnih bregov. Tam so posredovali gasilci iz Gaberk. Zaradi neusmiljene narave so občani pa tudi občina sama utrpeli ogromno škodo, ki pa nas pesti že skozi vse leto.

PeRa

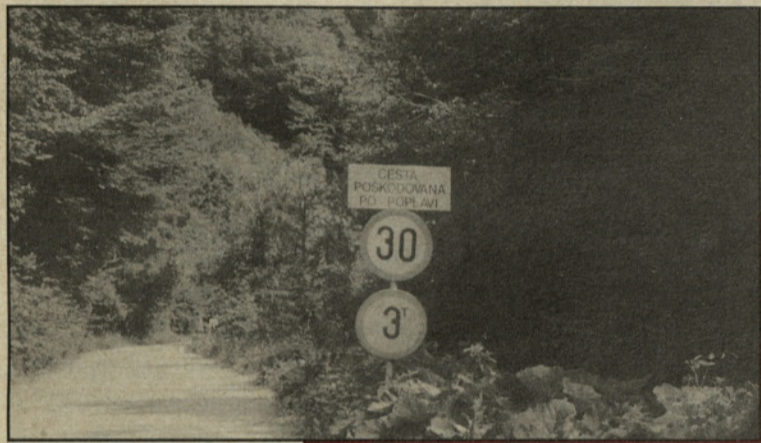

FOTO: M.M.

Velunja

FOTO: PeRa

V Šoštanju

Javni shodi, javne prireditve - obvestilo

Zaradi boljše seznanjenosti in lažjega dela strank na eni strani, in organov, ki sodelujejo pri izdaji različnih dokumentov za javne prireditve, na drugi, daje Upravna enota Velenje naslednje pooblastilo:

Po zakonu o javnih shodih in javnih prireditvah (Ur. list SRS št. 20/73) mora organizator javnega shoda oz. javne prireditve prigrasiti oz. dati vlogo za izdajo dovoljenja na pristojno upravno enoto:

1. za javni shod najpozneje tri dni pred javnim shodom;
2. za javno prireditev najpozneje pet dni pred javno prireditvijo.

Po zakonu o varnosti cestnega prometa (Ur. list SRS št. 5/82) mora organizator dati vlogo za izdajo dovoljenja za javni shod oz. javno prireditev na cesti najpozneje 30 (trideset) dni pred javnim shodom oz. javno prireditvijo.

V zakonu o javnih shodih in javnih prireditvah je javni shod opredeljen kot zbor občanov na prostem ali v zaprtem prostoru, ki na temelju prostovoljne udeležbe pod enotnim vodstvom, izražajo svoja mnenja in stališča o vprašanih politične narave. Za javne prireditve se štejejo športne in druge igre, predstave, razstave, veselice in druga zbiranja občanov, zaradi razvijanja telesno-vzgojne, kulturne, znanstvene, tehnične, zabavne ali druge aktivnosti, tako da je dostop k prireditvi dovoljen vsakomur.

Na javnem shodu oz. javni prireditvi (v nadaljnjem besedilu: javni prireditvi), kot so veselice in druga zbi-

ranja občanov, kjer se opravlja gostinska dejavnost, upravna enota opozarja organizatorje na nekatere spremembe, ki so nastale zaradi nove zakonodaje na področju gospodarskih družb in gostinstva (Zakon o gospodarskih družbah, Ur. list RS št. 30/93, Zakon o gostinstvu, Ur. list RS št. 1/95, Pravilnik o merilih za določitev obratovalnega časa gostinskih obratov, Ur. list RS št. 15/95).

Na javnih prireditvah lahko gostinsko dejavnost opravljajo samo fizične ali pravne osebe, ki so za to registrirane in imajo dovoljenje za opravljanje gostinske dejavnosti - v nadaljnjem besedilu gostinci. Samostojni podjetniki morajo imeti prigrasitveni list, pravne osebe pa odločbo o izpolnjevanju pogojev za opravljanje gostinske dejavnosti. Nobeni drugi fizični ali pravni osebi ni dovoljeno opravljati gostinske dejavnosti na javni prireditvi. Organizatorji javnih prireditev so pogosto društva, krajevne skupnosti, posamezniki in druge fizične ali pravne osebe, ki niso registrirane za opravljanje gostinske dejavnosti in nimajo za to dejavnost ustreznega dovoljenja. V primeru, da bodo na javni prireditvi, ki jo organizirajo, nudili gostinske usluge, morajo za te usluge skleniti pogodbo z gostincem ali kakršnikoli drug pisni dokument, iz katerega je razvidno, da bo opravljal gostinsko dejavnost na javni prireditvi gostinec. To pogodbo ali drug ustrezen dokument priložijo organizatorji javnih prireditev k prigrasitvi oz. k vlogi za izdajo dovoljenja za javno prireditev.

V večini primerov bodo opravljali gostinci na javnih prireditvah gostinsko dejavnost izven poslovnih prostorov in preko dovoljenega obrato-

valnega časa. Zato si morajo gostinci pridobiti naslednja soglasja in dovoljenja:

1. soglasje zdravstvene inšpekcije (vlogo je potrebno vložiti najpozneje 8 dni pred prireditvijo na Zdravstveno inšpekcijo RS, Enota Dravograd - Izpostava Velenje, Titov trg 1) in soglasje veterinarske inšpekcije (vlogo je potrebno vložiti najpozneje 8 dni pred prireditvijo na Veterinarsko inšpekcijo - Enota Celje, Območna izpostava Velenje, Titov trg 1);
2. soglasje lokalne skupnosti za podaljšanje obratovalnega časa

(vlogo je potrebno vložiti na pristojno lokalno skupnost: MO Velenje, Občina Šoštanj, Občina Šmartno ob Paki);

3. odločbo za opravljanje gostinske dejavnosti zunaj gostinskega obrata (vlogo je potrebno vložiti na Upravno enoto Velenje).

Za dodatne informacije lahko pokličete Upravno enoto Velenje na telefonsko številko 856-151, gospo Metko Oštir in gospoda Ivana Petroviča.

ANDREJA MEVC, dipl. obr.
VODJA ODDELKA

NAŠI OBČANI

POROKI

V času od 24. 6. do 19. 8. 1996 so se poročili

Marjeta NAHTIGAL, Trg bratov Mravljakov 1, Šoštanj in Zvonko OBSTETER, Ravne 113 c

Augustina SKORNŠEK, Skorno 31 a in Jože OBREZ, Laze 52 a

SMRTI

V času od 24. 6. do 19. 8. 1996 so umrli

Alojz RAMŠAK, Florjan 5
Ivanka POLOVŠAK, Skorno 1
Martin TURK, Levstikova 4, Šoštanj
Angela TAJNIK, Ravne 126
Alojz PUČKO, Cankarjeva 19, Šoštanj

KRSTI

V mesecu juliju so bili krščeni

AJDA, KATARINA, MANJA, SIMONA, TJAŠA in JAKA.

Ljubljanska banka

Splošna banka Velenje d.d.
Velenje

STORITVE ELEKTRONSKEGA BANČNIŠTVA

V cilju pospešene širitve elektronskega bančništva je pred dnevi tudi Ljubljanska banka Splošna banka Velenje d.d. zapeljala na "informacijsko avtocesto" - INTERNET, kjer nas lahko najdete na naslovu: <http://www.lb-sbv.si>. S to vključitvijo se je LB SB Velenje d.d. pridružila skupini največjih slovenskih bank, ki preko tega mednarodnega računalniškega omrežja predstavljajo svoje poslovanje in storitve. Vendar pa naša banka ni ostala le pri predstavitvi, ampak je odšla korak naprej. Svojim komitentom namreč že omogočamo vpogled v dnevno ažurirano stanje na tekočih in žiro računih.

KAKO LAHKO UPORABLJATE TE STORITVE?

Za uporabo teh storitev potrebujete poleg ustrezne opreme (osebni računalnik z modemom) še:

- interaktivni dostop v omrežje INTERNET (WWW)
- Internet pregledovalnik Netscape Navigator 2.0 ali višjo različico
- odobreno zahtevo za opravljanje storitev elektronskega bančništva in
- identifikacijsko kartico, ki jo naročite s podpisom zahteve.

Internet dostop vam omogočajo različni ponudniki Internet povezljivosti, pregledovalnik pa lahko dobite v Internetu s prenosom na vaš računalnik oz. ga kupite pri pooblaščenih prodajalcih.

Ko so izpolnjeni ti predpogoji, nam za izvajanje storitev elektronskega bančništva pošljite še ustrezno izpolnjeno in podpisano izjavo, na podlagi katere vam bodo poslani identifikacijske oznake in identifikacijska kartica.

Veseli smo, da vam lahko kot prva slovenska banka ponudimo te storitve, še bolj pa homo veseli, če boste tudi vi ponujeno z zadovoljstvom sprejeli.

KAJ
KDAJ
KJE

- Turistično društvo Topolšica vabi na narodopisno prireditev Veselje ob Toplici: petek, 30. 8., ob 20. uri - Včasih je lušno blo sobota, 31. 8., ob 15. uri - bogat etnografski program kot ga še ni bilo

- SDS vabi na predstavitev knjige mag. Milana Zvera *Sto let socialdemokracije* v petek, 6. septembra, ob 17. uri v sejno sobo Občine Šoštanj

- Planinsko društvo Šoštanj organizira izleta: 24. - 25. 8. - KRN 8. septembra - GROFIČKA

KMEČKI PRAZNIK

Druženje in spoznavanje sta bila glavna razloga, ki sta pred več leti vodila k ustanovitvi Aktiva mladih zadrušnikov Šaleške doline. Danes je aktiv že močno zasidran pri kmečki mladini. Udeležujemo se srečanju podeželske mladine z drugimi zadrušniki, tekmovanj oračev, kviza *Mladi in podeželje* in strokovnih ekskurzij. Poleg lepih trenutkov pa se pri našem delu srečujemo tudi s težavami, ki pa jih z dobro voljo in medsebojnim sodelovanjem uspešno premagujemo.

Naša letošnja največja aktivnost je bila priprava Kmečkega praznika. Priredili smo ga na letališču v Lajšah. Po slabem vremenu v

soboto, ko smo že mislili, da bodo šli vsi naši naporji v nič, nas je v nedeljo lepo vreme rešilo te skrbi. Tekmovanj, ki so spremljala Kmečki praznik, so se udeležile ekipe iz krajev občin Šmartno ob Paki, Šoštanj in Velenje. Tekmovalci in tekmovalke so se pomerili v petih disciplinah. Moški so se pomerili v košnji trave, ki so jo nato ženske pograbile v kope. V naslednji disciplini so se moški pomerili v pajsanju, kjer so se spopadli s pravnič lahkim hlodom. Pokazati so morali veliko spretnosti in moči in prenekateri kaplja potu je stekla, preden so hlod potegnili preko črte.

Spretnost pa je še posebej prišla do izraza pri sestavljanju lojtrnika. Ta, že marsikje pozabljena

spretnost, je več ekipam povzročala težave. Zmeda, izgubljeni deli so vzbujali navijanje in tudi smeh pri gledalcih, tekmovalce pa vzpodbujali k boljšim rezultatom. Še več smeha pa je bilo pri vožnji s samokolnico. Tekmovalke so namreč občutile čar te igre na svoji mokri koži. Navsezadnje je vse to le zabava, so se vsi strinjali. Prava paša za oči in želodec je bila stojnica z dobrotami, ki jih je pripravil Aktiv kmečkih žena.

Po razglasitvi rezultatov so se tekmovalci in obiskovalci preselili na plesišče.

Tudi v prihodnje želimo nadaljevati tradicijo Kmečkega praznika. Ena izmed glavnih nalog pa naj bi bilo pridobivanje novih članov, ne samo kmečke mladine, ampak tu-

di tiste iz mest, mislimo namreč, da je treba vzpostaviti in negovati odnose med mestom in podeželjem. Na ta način lahko podeželje ljudem približamo v vsej njegovi prijaznosti in jim pokažemo, da je to ena najlepših, najprijaznejših strani naše dežele.

Na koncu bi se radi zahvalili Kmetijski zadrugi Šaleška dolina, sodnikom, GD Škale, GD Gaberke, GD Paška vas, GD Šmartno ob Paki, Aeroklubu Velenje, gostišču Kavnik ter vsem ostalim, ki so nam omogočili izvedbo Kmečkega praznika.

Poslavljamo pa se z željo, da se drugo leto zopet vidimo.

D. R.

FOTO: R. Ž.

PRIKAZ ŽETVE V GABERKAH

V nedeljo, 21. julija, se je v Gaberkah vse že od jutra pripravljalo na popoldanski prikaz žetve in mlače. Ob dveh se je v Gaberkah trlo ljudi. V prostorih gasilskega doma so pridne gaberške gospodinje razstavile najrazličnejše kmečke dobrote.

Na bližnji njivi pa se je pod skrbnim očesom strokovnjakov odvijalo tekmovanje v žetvi. Med sedmimi ekipami žanjice so bile tudi gostje iz pobratene Zibike. Žetev in vezanje snopov, iz katerih je bilo potrebno sestaviti kopico, je najbolje opravila ekipa Raven. Žanjice so vzpodbujali veseli zvoki harmonike in bučno navijanje. Sledilo je mlatenje s cepci, kjer so se izkazali gaberški kmetje. Slišati je bilo pravi utrip. Nato se je žito presejalo v vetrniku. V starih časih so pleve nekateri uporabljali za polnjenje posteljnih blazin.

Po predahu je sledila tradicionalna mokra vaja. Sodelovalo je šest moških in tri ženske ekipe. Med prvimi je zmagala ekipa Dobrna 2, pri slednjih pa Škale. Potem pa so dolgo v mrzlo poletno noč za dobro razpoloženje skrbeli ansambel Prijatelji ter Adi Smolar.

Gasilsko društvo Gaberke se zahvaljuje vsem domačim gasilcem ter vsem sponzorjem, ki so kakorkoli pomagali pri izvedbi prireditve.

R. Ž.

Izlet ZB Družmirje-Gaberke

V soboto, 13. julija, so se na izlet odpravili člani ZB. Gospod Skrvlnik je povedal, da organizirajo izlet vsako leto. Opaža, da je članov iz leta v leto manj, nekateri so bolni in ne upajo več na pot. Zato vzamejo medse tudi nečlane.

Najprej smo se ustavili v Starem piskru v Celju. Nekaj grozot iz časov vojne je zabeleženih na filmskem traku, nekaj fotografij je na skrivaj posnel fotograf Pelikan. Koliko gorja in stisk, ki jih ne smemo pozabiti, pa še skriva v sebi mogočno zidovje. Z mešanimi občutki smo se odpeljali proti Šentjurju, kjer so živeli slavni bratje Ipavci. Ustavili smo se zopet v Trebčah, kjer smo si na Kostanjškovi domačiji ogledali film o Kozjanskem parku. Pot nas je vodila v samostan Olimje. Nekoč grad, potem samostan, ki ga danes vodita dva patra, je nadvse zanimiv že od zunaj, v notranjosti pa ti ob čudovitih freskah v lekarni, oltarju iz črnega marmorja in drugih dragocenostih zastaja diha.

Po kosilu smo si ogledali muzej na prostem v Rogatecu. To je stara domačija z leseno hišo, ki je prekrita s slamo. Na sicer kar veliko hišo je lastnik namestil zelo mala okna, pa še ta zavaroval z železnimi križi, tako da vasovalci niso mogli do njegovih hčera. Pot smo nadaljevali do Zibike, kjer smo popoldne preživeli z domačimi gasilci, s katerimi so pobrateni gaberški gasilci. Dobre hrane in kapljice ni manjkalo, zato smo se šele pozno zvečer odpravili proti domu. Harmonika Kumrovega Vaneka pa nikomur ni pustila zadremati.

Na izletu sem spoznala, da se tudi ljudje, katerim življenje ni prizanašalo ter so marsikaj preboleli, znajo še vedno poveseleti. *Drugo leto pa, kdo ve?* smo se pohecali ob odhodu.

R. Ž.

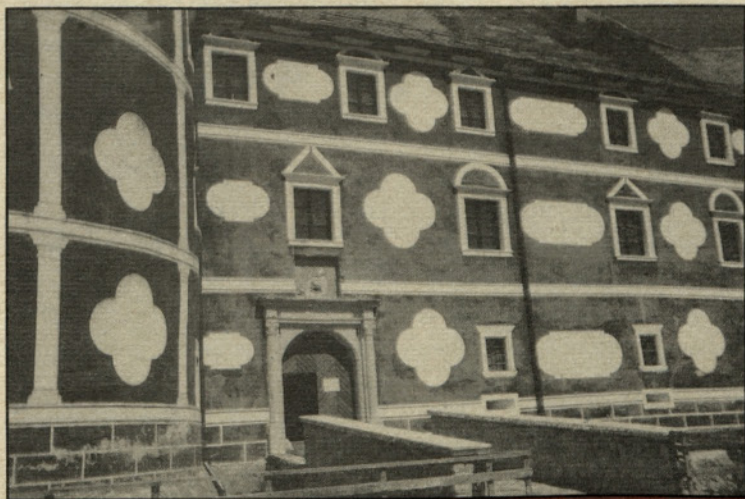

FOTO: R. Ž.

FOTO: U.M.

Košnja

FOTO: U.M.

Sestavljanje lojtrnika

ŽE 30. KAJUHOV TABOR V RIBNEM

Taborniki odreda Pusti grad iz Šoštanja so letos že tridesetih postavili svoje šotore v čudoviti naravi, v Ribnem pri Bledu. Ob tej okrogli obletnici so program še posebej popestrili z raznimi aktivnostmi ter z obilico humorja ob večerih, ki jih prirejajo ob tabornem ognju. Ob lepem vremenu in razmeroma topli reki Savi so se otroci dodobra osvežili ter preizkusili svoje plavalne sposobnosti. O programu taborenja pa nam je vodja Kajuhovega tabora Helena Podgoršek povedala sledeče.

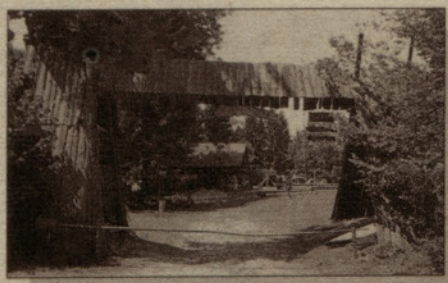
V letošnji sezoni je v Ribnem taborilo več odredov tabornikov iz Velenja, Pesja, Topolšice in nazadnje iz Šoštanja. V šoštanjski izmeni smo imeli 170 otrok. To je šestnajst rodov. Ker smo tudi z vremenom imeli precej sreče, je bilo taborenje nadvse prijetno. Pod vodstvom vodje programa, Darje Komar, je bilo poskrbljeno, da so bili vsi taborniki polno zaposleni. Skozi vse dni so se vrstila razna tekmovanja, ukvarjali so se s športnimi igrami, pohodi, s šolo v naravi, predvsem pa z animacijo, razvedrilnim programom in s skeči, ki so jih uprizarjali starejši in mlajši. Taborniki

so uspešno opravili veliko veččin, ki tudi v življenju vedno prav pridejo. Pod budnim očesom vodnikov je sezona minila brez večjih poškodb. Zadovoljni so bili prav vsi, še posebej pa najmlajši, tudi tisti, ki so taborili prvič. Ob pestrosti programa so kar pozabili na mamice.

Pozneje smo izvedeli še nekaj o problemih z odškodnino, ki jo mora tabor plačati lastnikom za uporabo in motenje miru v gozdu. Pa drage nabave v turističnem Bledu...

Vendar je tabor uspel in zagotovo ga bodo na zadovoljstvo vseh postavljali še naslednja leta. Še se bo razlegala himna *Dviga plamen se iz ognja* po čudovitih gozdovih ob majhni vasi Ribno.

Peter Radoja

Kajuhovalov tabor - Ribno

Š P O R T

INGE, PRIHAJAMO

Pozdravljena Švedska

Se zadnji poljubček domačim in že nas pot iz naše prestolnice vodi proti neznanemu severu. Severu, boste vprašali? Se sprašujete, kaj smo tam počeli? No, potem pa začnimo z našo zgodbo. Odšli smo na 10th world MOOT. Verjetno se nekaterim še sanja ne, kaj to pomeni. Je namreč svetovno srečanje skavtov in tabornikov, ki so stari od 18 do 25 let.

Vse pa ni bilo tako rožnato, kot se sliši na začetku. Saj preživeti 36 ur na avtobusu ni ravno eden od naših hobijev. Sicer pa se ne smemo pritoževati, kajti teh 36 ur je bilo pozabljenih takoj, ko smo stopili na švedsko zemljo in na sam taborni prostor Moota.

Zmeda, zmeda. Ni panike, saj je tukaj "samo" 3000 ljudi. Vse Slovence, pa tudi skavte drugih narodnosti so "pomešali" pa skupinah. Osem ljudi v eni patroli, in vsak je prihajal iz druge države. Noro. Deset dni smo govorili samo angleško, nemško, italijansko, francosko... Človek bi skoraj pozabil na svoj materin jezik. Sicer pa smo se na vse stvari sčasoma navadili. Saj veste, preživeti v naravi z nožem in sekuro...

Zraven pa še usklajevanje pri kuhanju obroka. Osem ljudi, osem načinov kuhinje... Ampak za vsem je prišla "noč" (to sploh ni bila noč, saj se od 23.00 pa do 1.00 le malo zmrči - tipično švedsko), ki ima svojo moč. Tu si se počutil, kot da bi znova vstopil v civiliziran svet. Nočne

diskoteke pod šotori, da o piškotih in drugih vabljivih stvareh sploh ne govorimo. Ni možno izgubiti niti kilograma, pa tudi pridobiti ga ni možno, saj so čez dan potekale vse mogoče aktivnosti. Preizkusil si lahko vse od jadrnanja, preživetja v naravi, raznih safarijev s kolesi, vožnje s kanuji, ročnih del, plezanja do forumov in še in še bi človek lahko našteval. Skratka bili smo vseskozi aktivni, kakor se je tudi glasil moto tega Moota: "SPIRIT INTO ACTION". Mislim, da ni bilo osebe, ki bi uporabila besedo dolgčas.

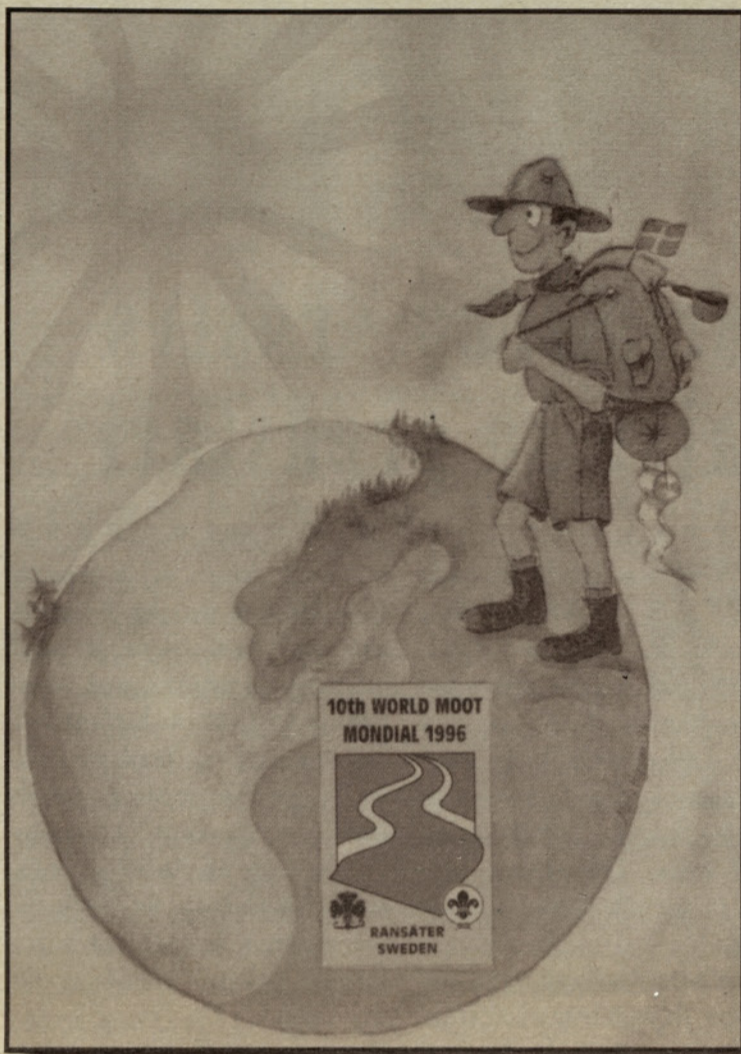
Da pa ne pozabimo povedati nekaj o otvoritvi Moota, kjer smo bili Slovenci kot majhen narod najbolj glasni. S čim?! Tabornik je iznajdljiv, zato na Švedsko nismo odšli brez raglje.

Vendar pa za vsakim soncem pride dež. Kako hudo je bilo za objokanega in hkrati šokiranega Avstralca, ko se je moral posloviti od fejest slovenske dekle. Ja ja, to je pa tista prava ljubezen. K sreči obstaja pošta, da bomo lahko naša prijateljstva ohranili. Kako dolgo, ne ve nihče. Vsekakor pa je veliko lepih spominov na to potovanje in druženje z ljudmi vseh celin sveta, ki bodo vedno ostali z nami.

Ko se srečamo, boste izvedeli še več podrobnosti. To bi bilo za enkrat vse, prihodnjič pa še kaj več.

Izkoristili pa bi tudi priložnost in se zahvalili vsem sponzorjem, ki so nam kakorkoli pomagali. Še enkrat hvala!

Monika & Tjaša
Rod Pusti grad Šoštanj

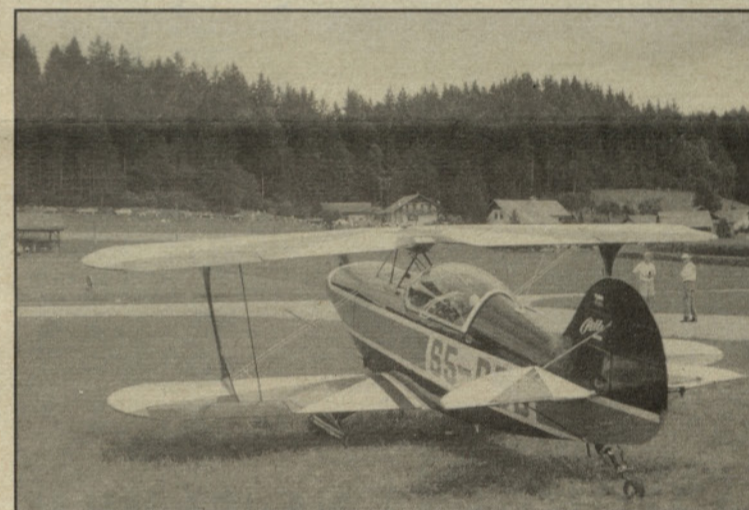

LETALSKI MITING V LAJŠAH

V nedeljo, 21. julija, je bilo v Lajšah veselo, da je kaj. Zbralo se je kakih 6000 gledalcev. Jadranci so pokazali akrobacije, kot so looping naprej in nazaj, zdrs na krilo in na rep, kovit ter brisanje zemlje. Z dvokrilnim Pittsom in Jakom 52 so piloti izvajali še spirale in sodčke, hrbtni let in let na krilo ali, kot rečejo letalci, na nož. Z ultra lahkim jadrnalnim letalom in motornima zmajema so pokazali skupinski let. Prav tako s Tomahawkoma in Cessnama. Iz Antonova - An 2 so skočili padalci z zadržkom, da je gledalcem vzelo sapo. Modelarji so pokazali akrobacije z radijsko vodenimi modeli. Dva helikopterja sta dodobra predstavila svoje zmogljivosti. Prelet je naredilo tudi dvosedžno vojaško letalo za šolanje Pilatus in reaktivno 12-sedežno letalo. Medtem, ko so motorna letala vseskozi vozila na ogled po okolici, je

Piper vlekel jadrnalna letala v zrak. Pogumnejši so imeli možnost poskusiti se z vožnjo v akrobatskem Pittsu in drznejši skočiti iz Antonova s padalom. Za vso organizacijo v zraku in na letališču je skrbel s sodelavci in gasilci dolgoletni upravnik aerokluba gospod Marko Leskovšek. Klub, ki je bil ustanovljen 1971. leta, je najprej gostoval v Levcu. Kmalu po ustanovitvi so zasadili prve lopate za sončarje terena v Lajšah, položili elektro vod pri Hlebovi hiši pod zemljo in tako naprej. Huda nesreča se je pripetila, ko se je pod težo snega zlomilo ostrešje na hangarju ter škodovalo in uničilo letala. Vse to pa marljivih članov ni ustavilo. Danes se nam predstavljajo z najboljšo organizacijo in izvedbo varnostno zahtevnih letalskih mitingov, kakršne smo lahko včasih gledali le v Levcu ali Lescah.

F. R.

Dvokrilni Pitts

FOTO: F. R.

Visoke uvrstitve

ROKOMETNI VETERANI IZ ŠOŠTANJA TUDI LETOS ZELO AKTIVNI

Letošnja sezono smo pričeli s spomladanskim turnirjem veteranov v Kamniku. Pri močni konkurenci so zmagali veterani Ribnice pred Šoštanjem in Kamnikom.

Nadaljevali smo v tekmovanju za pokal Alpe-Panonija, kjer smo v prvem kolu premagali ekipo Moslavine iz Hrvaške, nato pa v drugem kolu priznali premoč Celjanom.

Ob 1. maju smo sodelovali na mednarodnem turnirju za Rodinov memorial v Izoli. Igrali smo v skupini mlajših veteranov. Po srečanjih z Usnjarjem, Arenu iz Pule in domačo Izolo, smo v finalni tekmi z ekipo Inlesa izgubili s 7:9 ter tako osvojili 2. mesto. Ob tem smo imeli najboljšega golmana, Skok Antona, najboljšega strelca,

Lesjak Robija ter najbolj vneto skupino navijačev, katero je organizator nagradil z veliko torto.

Tudi na Dornikovem memorialu v Zagorju nismo ostali praznih rok. Po zagrizenih bojih smo premagali ekipe Smartnega, Zagorja, Krmelja in Branika ter zmagali pred Branikom in Zagorjem.

Ob 30. obletnici mariborskih rokometarjev je v mariborski dvorani Tabor potekal turnir Majolika in memorial Mirana Eferla-Miša. Med sedmimi ekipami smo ponovno zmagali Šoštanjčani pred Zagorjem in Usnjarjem.

Tako smo kot že nekaj let ob pomoči naših sponzorjev, ki se jim ob tej priliki lepo zahvaljujemo, uspeli realizirati naše zastavljene cilje.

Marjan Stvarnik

Za ekipo veteranov Šoštanj smo se trudili: Jože HAJSEK, Marjan STVARNIK, Anton ŠKORNSEK, Jože JAVORNIK, Rudi LESJAK, Robi LESJAK, Anton BLAGOTINŠEK, Slavko VAČOVNIK, Ivan VAČOVNIK, Ivan VAJDL, Boris JAMBROVIČ, Matjaž KLEMENČIČ, Dore MELANŠEK, Anton SKOK, Samo MERNIK, Vili POZNIČ in Jože SILOVŠEK.

NE POZABI!

SEPTEMBER

DOMA: Priprava ozimnice je v polnem teku. Pregleduj že pripravljena živila. Če klet in shramba še nista prebeljeni, pohiti; čas trgatve se bliža.

V KLETI: Preglej sode, brente in drugo opremo. Nabavi kvasovke in vse drugo. Preglej lansko vino.

NA VRTU: Zadnjič poreži zelišča. Naberi tagetes, ognjič, vratič, njivsko preslico, pelin, gabez in rman za spomladansko škropljenje. Če bodo grede prazne, posej rastline za zeleno gnojenje, drugače pa špinačo, motovilec, pozno endivjo, zimsko solato, radič, zgodnje zelje in ohrovt. Se lahko presajaš pozno cvetačo, endivjo, radič. Posadi zimski česen ter srebrno in zimsko čebulo. Presadi in razmnoži rabarbaro.

NA-NJIVI: Posej inkarnatko v čisti setvi ali v mešanici z ljuljko in grašico. Repo, zelje, krmno peso in korenje očisti plevela in posuj z gnojnico. Si se že odločil, kakšno pšenico boš sejal?

V SADOVNJAKU: Pobiraj plodove. Obiraj z roko ali s pobiralko, ne klati! Za zimo shrani le popolnoma zdrave in nepoškodovane sadeže, vse ostale predelej ali uporabi takoj. Zadnji čas je, da obrežeš breskve. Izreži vse navpično rastoče veje, druge precej skrajšaj.

V VINOGRADU: Zaznamuj trte, ki dobro rodijo, za nabiranje cepičev. Zaznamuj tudi slabe trte, ki jih boš zamenjal. S trgatvijo čakaj čimdlje, razen če preveč dežuje.

R A Z V E D R I L O

PADLO JE
150000 DOMIN

Gorazd Glinšek se je lotil velikega zalogaja. V novi telovadnici v Šoštanju je po celotni površini postavil 150000 domin drugo ob drugo tako, da so se pričele z zanimivim začetnim udarcem podirati, kot da bi spremljal najbolj ubran orkester. Približno 150 gledalcev je v nedeljo, 28. julija, občasno ubrano zavzdihnilo, ko je Gorazd nalašč nastavljal z dominami kakšno zanko. Prva domina je pridrsla izpod stropa telovadnice po dolgi napeti vrvi. Nato so se domine občasno razdvojile in samostojno nadaljevale pot neusmiljenega podiranja. Večkrat so

se podirale tako, da so preko mostičkov preskočile spodaj nedotaknjene vrstice. Za zaključek pa so se podirale v pravem slapu razvejanih kolon. Od pričetka do konca podiranja domin je minilo 40 minut. Gorazd pravi, da je potrebno za eno minuto podiranja postavljati domine (seveda brez premora) eno uro. Skratka, za vse skupaj - neprekinjeno teden dni po 8 ur.

Pred pričetkom spektakla je Gorazd poklonil veselje najmlajšim, podirali so posebej prirejene vrstice domin. Gorazd pa je za naslednje leto obljubil še več domin.

F. R.

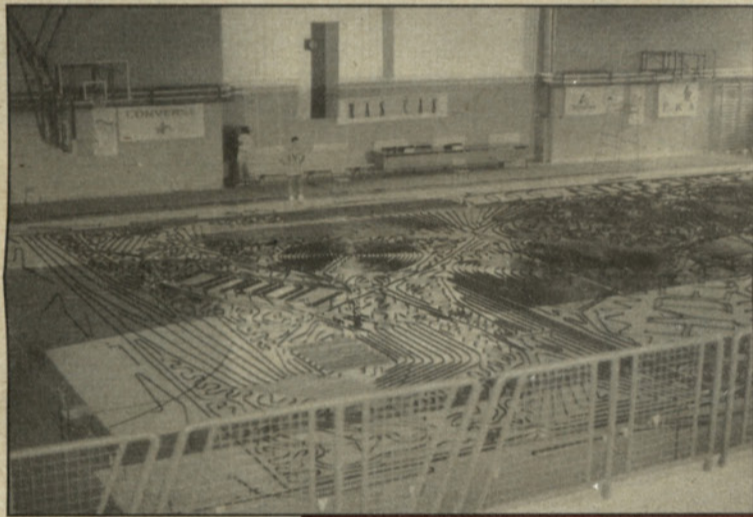

FOTO: F. R.

RAZISKOVALNI TABOR
BELE VODE '96

11. avgusta, se je na Slemenu (v Andrejevem domu) začel raziskovalni tabor Bele Vode, ki se je končal naslednjo nedeljo. To je bil že 8. raziskovalni tabor. Prejšnja leta je potekal dvakrat v Zavodnjah, na Paškem Kozjaku, v Škalah in enkrat na Slemenu. Letos se ga je udeležilo okrog 50 dijakov in študentov, večinoma iz Velenja in okolice ter tudi iz drugih predelov Slovenije, dva pa sta prišla celo iz zamejske Slovenije. Pod vodstvom dvajsetih visoko strokovno izobraženih mentorjev s somentorji so raziskovalci odkrivali skrivnosti narave, glasbe in plesa, rudarstva... To leto je raziskovalni tabor že drugič organiziral ERICo Velenje - inštitut za ekološke raziskave, vodja tabora pa je bila mag. Marta Svetina. Tokrat je bilo na taboru 15 skupin, ki so bile razdeljene na naravoslovne in družboslovne. Družboslovje so zastopale skupine za geografijo, krajinsko arhitekturo, novejšo zgodovino, etnologi-

jo (družine), etnologijo (kulinarika), ljudsko glasbo in ples, umetnostno zgodovino ter novinarstvo. Te skupine so dobivale podatke z anketiranjem na kmetijah, ki so jih pritegnile. Med naravoslovnimi skupinami pa so bile zoološka, biološka, botanična, geotehnoška, gozdarska ter skupini kemije okolja ter rudarstva. Njihovo delo je bilo drugačno, saj so dobivali rezultate z jemanjem vzorcev, predvsem iz tal; nekatere iz med njih pa so analizirali na Inštitutu Jožefa Štefana in v okoliških laboratorijih.

Na raziskovalnem taboru pa je bilo poleg raziskovanja tudi veliko zanimivosti, saj nas je med drugimi počastil s svojim nastopom Adi Smolar, ki nas je dobobra razvedril. Z njim smo peli, nekateri tudi plesali in se nasploh dobro zabavali. Zabave pa ni manjkalo niti, ko nas je obiskal gospod Glavač, ki nas je presenetil z magijo svojih čarovnij. Rahlo presenečeni pa

FOTO: F. R.

Turistično društvo
Lajše se predstavi

Zaselek Lajše spada pod KS Topolšica, vendar je organizacijsko prikrajšan za vse dogodke, ki se dogajajo v kraju. Lajše poznajo ljudje le po športnem letališču Aerokluba Velenje, bistroju Kavnik in gostišču Janez. Drugače pa se v kraju ni dogajalo skoraj nič zanimivega.

Lajšani so se naveličali tega vsakdanjega lajšanskega življenja, zato so na pobudo nekaterih krajanov ustanovili v letu 1995 Turistično društvo Lajše, ki bo z raznimi kulturnimi in turističnimi prireditvami skrbelo za pestrejšo življenje v kraju, hkrati pa privabilo številne obiskovalce, ki bodo imeli priložnost spoznati zaselek in gostoljubje Lajšanov.

Predsednik društva je Ivan Kavnik, podpredsednik Alojz Brglez, tajnik Stanislav Ločan in blagajnik Oto Praprotnik. Dejavnost pa so tudi ostali krajanje Lajš in včasih jim na pomoč priskočijo tudi sosede Ravenčani, predvsem

z domačo glasbo, saj v Ravnah muzikantov ne manjka. Nekatere aktivnosti so potekale že pred ustanovitvijo društva, npr. sodelovanje na pustnem karnevalu v Šoštanju, srečanje krajanov Lajš, izlet - ogled turistično zanimivih krajev v Sloveniji, kosanje piknik s predstavitvijo prešanja mošta, sodelovanje na Miklavževem sejmu v Šoštanju, obuditev starega običaja - obhoda svetih treh kraljev...

Po ustanovitvi Turističnega društva pa smo organizirali že praznovanje dneva žena in materinskega dne v gostišču Ržen, postavljanje mlajev ob prazniku dela... Zelja članov društva je, da bi realizirali celoten program, ki so si ga zastavili. Delovne vne me ne manjka, njihov trud pa bo poplačan, če se bo njihovih prireditev udeležilo veliko obiskovalcev. Zato, dragi bralci šoštanjskega Lista, pridite, lepo se bomo imeli v Lajšah.

Turistično društvo Lajše

ne tako redno, kot je to počela Erika, a vendar zelo natančno. Za takšna raziskovanja pa so potrebni financerji, zato tudi mi nismo ostali brez njih. Med glavnimi sta bila Zavod za zaposlovanje, območna enota Velenje in ERICo. Manjši sponzorji pa so nam omogočili vse od uporabe svinčnikov, do uporabe računalnikov. Mislim, da je to to vse, razen tega, da se drugo leto selimo v nov kraj v Šaleški dolini, med druge prijazne ljudi!

"firbčna mlada dama, Ajda"

10 LET GOSTIŠČA
POD KLANCEM

Šel bom v dobre gostilne,
šel bom med dobre ljudi...

Vsakdo pozna gostilničarja Kotnika iz Raven. Na praznovanju 10. obletnice gostišča Pod klancem pa smo spoznali, da ste prvi šef Vi, gospa Slavica Kotnik. Se drugače držite bolj v ozadju? Moje področje in veselje je predvsem kuhinja. Nadzora nad kuho ne zaupam nikomur, saj se napaka hitro naredi, greh popraviti pa je težko. Od tistih, ki strežejo pa zahtevam, da poznajo sestavo jedi in jih znajo tudi priporočiti.

K nam ste prišli iz oddaljene Radgone, ste to kdaj obžalovali?

Ne, tukaj se zelo dobro počutim. V službo v Gaberke sem prišla pred 25. leti in kmalu spoznala moža Marjana. Oba sva želela čimprej na svoje. Začeli smo skromno in postopoma razširili gostišče, kjer lahko sedaj postrežemo naenkrat 180 ljudi, poleti pa še 30 na terasi.

Vemo, da je za vsak uspeh potrebno trdo in složno delati. Kakšni so vaši občutki ob obletnici?

Predvsem želim poudariti, da sem vesela, da obstajamo in da smo se obdržali brez večjih kriz. Nikoli nam ni šlo za bogatejše, za goli zaslužek. Vsa naša družina je s srcem pri tem delu, saj je naše pravilo pri delu z gosti prijaznost in toplina. V veselje nam je, da se naši gostje radi vračajo.

Na praznovanju jubileja je bilo veliko obiskovalcev. Ste zadovoljni? Da, odmevi na prireditve so super. Sprašujejo, kdaj bo še kaj. Lahko povem, da bomo letos imeli še tradicionalno vinsko trgatavo, martinovanje in silvestrovanje. Vedno pa ste vabljeni na dobra nedeljska kosila in na našo specialiteto - meso iz tunke. Odslej bomo imeli zaprto le ob ponedeljkih.

Kaj pa osebne želje?

Najbolj si želim, da bi bila tako dolgo zdrava, da bo sin Marjan sposoben vzeti vse v svoje roke. Končal je gostinsko šolo, tudi hči Sonja že zelo dobro dela v kuhinji in trgovini, čeprav se še šola.

Od krajanov sem slišala veliko pohvalnih besed o vaši gostoljubnosti. Pri vas se zbirajo člani vseh društev, od čebelarjev, borcev in aktivistov Rdečega križa, tu se odvijajo razna predavanja, krvodajalske akcije, volitve, srečanja starejših krajanov, skratka gostilna je središče življenja v kraju.

Res smo odprti za vse mogoče dejavnosti in zagotavljam vam, da nikoli ne razmišljam prišli so, treba jih je izkoristiti. Vedno so dobrodošli.

Srečno v novem desetletju, družina Kotnik!

MaM

FOTO: J. Kandolf

Na zdravje!

Dopisujte v List
občine Šoštanj

BAROK

Ko pravimo, da je nekaj baročno, si predstavljamo nekaj z zaobljenimi okraski in bogatimi detajli. Dejansko je barok umetnostni slog med renesanso in klasicizmom, ki je svoj vrhunec dosegel nekje v 18. stoletju. Barok tudi za arhitekturo predstavlja stilno obdobje, za katerega bi v poenostavljeni obliki lahko rekli, da nadaljuje renesančne principe v gradnji, kot so geometrijska pravilnost in odpiranje fasade v zunanji prostor (podiranje mestnih obzidij).

Najbolj prepoznavna značilnost baročne arhitekture je prav to odpiranje stavbe v okolico, ko tudi prostor okoli stavbe oblikuje tako, da z objektom tvori usklajeno celoto. Največkrat se s oblikovanjem poti do objekta poudarjajo glavne značilnosti stavbe. Morebitnemu obiskovalcu se misli ujamejo že, ko pride v bližino stavbe in ga usmerijo na pot, ki ne dopušča naključij. Gibanje po tej poti nas nato zapeljivo vodi proti željenemu cilju.

Kompleks ki ga tvori vila oz. grad z imenom GUTENBUHEL v Ravnah pri Šoštanju, je lep primer za pravkar opisane značilnosti baročne arhitekturne sloga. Pot po veličastnem, že kar monumentalnem stopnišču, ki vodi proti stavbi, nam pričara dramatično stopnjevano doživljanje prostora, ki je značilen za dvorce mogočnih vladarjev. Celoten sistem simetrično postavljenih dostopnih poti okoli glavne osi v kombinaciji z oblikovano naravo, dvoriščem s fontano in skulpturnimi poudarki, ustvarja ambient,

Stopnišče poudarja os dostopa do objekta, ki ga šele slutimo

ki se lahko v celoti doživi le dinamično, to je s sprehajanjem skozi opisani prostor. Res smo lahko kar ponosni, da se v naši bližnji okolici nahaja tako lepo oblikovan parkovni ambient. Arhitekturno znanje kar izžareva iz zasnovane tega prostora. Danes bi tako zasnovano, ki je bolj parkovna, uvrstili med KRAJINSKO ARHITEKTURO, ki si kot samostojna stroka šele utira svojo pot (šola za krajinsko arhitekturo pri nas obstaja šele okoli 15 let).

Res je tudi, da so podobne osno zasnovane rešitve značilne za arhitekturo finančno močnih in vplivnih ljudi, ki so svojo moč, radi razkazovali preko arhitekture. Mogoče so bili po revoluciji zato prav take vrste objekti po celi Sloveniji spremenjeni v razne javne ustanove, kot so bolnice za duševno bolne ali kaznilnice. Arhitekturo, kot simbol duševno bolnega borzuaznega razreda, je bilo pač treba ponižati in ji nadeleti negativni predznak. Podobno usodo je, kot nam je znano, doživel tudi naš GUTENBUHEL, ki je sicer proglašen za umetnostni in kulturni spomenik.

Danes so (upajmo) spet drugi časi in omenjene objekte vračajo med tem ne več pretirano bogatim denacionalizacijskim upravičencem, ki običajno nimajo več dovolj denarja za prenovno teh stavb, kar povzroča nove probleme. Tudi z Gutenbuchlom je tako, saj okolica objekta v zadnjih letih vidno propada. Po zadnjem sprehodu kar nisem mogel verjeti, koliko škode lahko povzroči ČAS, če ni več prisotna marljiva roka vzdrževalca. Zanimiv okrogel plavalni bazen je sicer izginil že pred leti. Propadajo zanimive luči, kovana ograja in lesene kope, med tem pa neukročno zelenje prekriva preostale dele urbane opreme.

Država (Javni zavod RS-podružnica Vojnik), kot trenutni lastnik, ki ga postopek denacionalizacije ne opravičuje, se je vsaj v tem primeru res izkazala kot slab gospodar.

Edi VUČINA

PA ŠE POPRAVEK:

V zadnjem listu, ko je bila tema prispevka HOTEL AVSTRIA, je bilo napačno navedeno lastništvo stavbe. Stavba namreč NI bila last v znani pesmi opevane Kajuhove matere, ampak njene sestre, Leopoldine (Slavice) Mešič, ki je stavbo podedovala od svojih staršev (le ti so jo kupili leta 1915). Za napako se družini Mešič, ki je stavbo po vrnitvi lepo obnovila, iskreno opravičujem.

NAŠI BISERI

Niši Biseri

Hodite ljudje in glejte

Namerno pred vsemi skrivam biser, v katerega sem zaljubljen že deset in več let (zadnje leto ga še večkrat obiščem kot prej). Za pešca je malo višje v hribu, pa spet ne tako, da ga v enem dopoldnevu ne bi dosegel in se tudi vrnil v dolino. Razgled pa tak, da vidiš vse točke za obrambo pred Turki (zlasti velenjski grad) pa še točo bi lahko zbijal. Nekateri ste ugani, kje je to, drugi počakajte na pravi čas. Zdaj gre za drugo reč. Na poti do tega skritega bisera, bolj točno, nazaj grede, sem bolj po naključju trčil ob sliko, pri kateri se ti razneži srce in ima oko kaj delati najmanj dvajset minut.

Krivo je pivo. "Pri Ledineku ga lahko dobiš," je bil neuraden nasvet. In ker sem tablo poznal, ker sem jo vedno že videl, ko sem se peljal na Pristave, sem tam v žeji "pobremzal".

Najprej sem skoraj zarinil v stanovanje, nakar sem le obšel vogal in na zadnji strani hiše našel vhod v klet. Pričakoval sem klet tipa kmečki turizem, sicer prijetno domačo, pa vendar malo zastarelo zato. Kje pa, prostor kot da ga je napravil arhitekt, hladen in z brhko deklico, ki je morda sploh ne bi omenil, ko bi ne bila kriva tega zapisa. Na mojo željo, da bi vendarle sedel zunaj, mi je pokazala, "lahko, tamle," neko

brv, ki je peljala na "otok sredi zraka", ki ga prej nisem opazil (vsaj ne dovolj). Utica ali veranda, če hočete, na konstrukciji visoko nad tlemi. Ko bi moj oče ne bil pilot, bi me mogoče bilo malo strah.

VERA UPANJE LJUBEZEN=KRIŽ SIDRO SRCE

Vera. V vsakem človeku je prisotna. Vendar se tega ne zavedajo vsi. Verjameš v dobro, v ljudi, v lepoto, v srečo, v Boga. Vera je pristna človeška dimenzija. Ne tako kot risanje, petje... Vera je v vsakem človeku. To je tisto, česar ne moremo zanikati. Tudi če si ateist, še vedno veš, da Bog obstaja, samo priznavš ga ne. Nekje v kotičku veš zanj. Veš za njegov obstoj. Ljudje smo si v izražanju vere različni. Nekateri to pokažejo na zunaj, ostali imajo to skrito v sebi.

Zakaj ljudje upamo? Zakaj nikoli ne izgubimo upanja? Zato, ker vanj verjamemo. Ker vemo, da je še možnost. Upanje je naša motivacija. To je naše

življenje. Mornar upa, da bo po dolgi plovbi našel kopno in vrgel sidro. Drugi upamo v različne stvari. Upamo. Verujemo. Ljubimo.

Ljubezen je najmočnejše čustvo, ki najde svoj prostor v vsakem srcu. Ljubezen je široka in vase sprejme vse in vsakogar. Ne sprašuje za dovoljenje. Enostavno pride. Posije v mrzlo srce in ga napolni s srečo. Kaj bi sploh imelo pravico obstajati, če ne ljubezen? In to je najlepše v življenju. Z ljubeznijo lahko človek doseže vse. Nihče se ji ne more upreti. In prav je tako. Vsi smo v ljubezni, vsi smo v veri, vsi smo v upanju.

Lea Štancar

Srna pri srni se je pasla pod mojnimi nogami. Večina jih je polegavala v opoldanski pripeki, dve sta se pogovarjali, ena je pa nestrpnost nadlegovala drugo (ali drugega). Vsaj dvajset jih je bilo. Starih in mladih.

Nekaj utic ali morda krmišč, jim je dajalo potrebno senco, ograjeni prostor se je zdel dovolj velik (kakšne tri pašnike sem opazil). Prizor, ki ga sicer lahko vidim na TV, vendar je takole, v naravi, popolnoma drugačen. Vonjaš veter, božaš z očmi zeleno barvo gozdov, ki je ne zmotijo strehe hiš in vidiš bitja, ki si jih v vsakdanu že skoraj pozabil. In to čudovito prizorišče je le nekaj kilometrov

od mojega doma, pa nisem otrok nikoli peljal sem na ogled. Ko pa nisem vedel.

Morda bi veljalo napraviti brošurico (z zemljevidom, karkopak) o takšnih postojankah "dušnega" zadovoljstva, saj sem prepričan, da jih je v Šoštanju in okolici še nekaj. Lahko je za začetek zelo skromna, prav poceni in v ne veliki nakladi (takole, čez ramo, jo naredi vsak računalničar). Pozneje se pa seveda šika nekaj lepo tiskanega, ko bo d' nar. Je to naloga za Turistično društvo (nekaj se mi sanja, da ga imamo) ali za koga drugega?

Mungo

Da gasilski izrek: "Kjer gori, tam nas ni, kjer se pije, tam smo vsi." ne drži, izpoveduje pričujoča fotografija. Poveljnik šoštanjskih gasilcev si je namreč v zgodnjih jutranjih urah ob nedavnih poplavah zaželel kanglico dobrega domačega mleka. Željo so mu izpolnile kar motorizirane enote domačega društva. Pa naj še kdo reče, da gasilci ne živijo z naravo!

NAROČILNICA

NAROČAM MESEČNIK LIST OBČINE ŠOŠTANJ

IME _____ PRIIMEK _____

NASLOV _____

LETNA NAROČNINA: 1000 SIT

NASLOV: LIST OBČINE ŠOŠTANJ, p.p. 4, 3325 Šoštanj

- Izdaja: OBČINA ŠOŠTANJ • Naslov: Trg svobode 12, tel.: (063) 882-652
- Trg svobode 12, p.p. 4, 3325 Šoštanj • Odgovorna urednica: URŠKA MENIH • Uredništvo: Ida Jelenko, Jožica Andrej, Peter Radoja, Peter Turinek, Edi Vučina, Branko Valič • Oblikovanje: MARKO MARINŠEK
- Lektoriranje: URŠKA MENIH • Tisk: MARGINALIJA d.o.o.
- Po mnenju Urada vlade RS za informiranje št.: 4/3-12-177/94-23/36 spada List občine Šoštanj med proizvode iz 13. točke tarifne številke 3 prometnega davka.

Tiskano na recikliranem papirju